

Erau odată doi țărani
care locuiau pe malul unui
râu, unul pe malul stâng,
celălalt pe malul drept.

O mulțime de rațe și de
lebede înotau pe râu și se
bucurau că soarele răsare
și apune, zi după zi.

Rațele și lebedele stăteau
zilnic la soare, dimineața pe
malul drept, seara pe malul
stâng, și erau mulțumite.

Dar cei doi țărani erau mereu
nemulțumiți. Primul ar fi vrut
să locuiască pe malul drept,
al doilea pe malul stâng.

Când lucrau pământul dimineața,
primul bombănea că ogorul
vecinului, pe malul drept, are
parte de soare, dar al său, pe
malul stâng, se află în umbră.

Iar când spărgeau lemnele seara,
bombănea al doilea că pe casa
vecinului, pe malul stâng, încă
bate soarele, pe când a sa, pe
malul drept, se află în umbră.

Nici nevestele țăranilor nu erau mulțumite de cum bătea soarele pe rufele întinse la uscat. Una era nemulțumită dimineța, cealaltă seara.

Într-o dimineță, cea de pe malul stâng i-a strigat celei de pe malul drept ceva urât.

Iar seara, pe când femeile strângeau rufe, cea de pe malul drept i-a strigat celei de pe malul stâng același lucru înapoi.